

Köye Yönelmek

– cirik · 28 Kasım 2020

.....bütün yollar (Roma'dan değil) Ağın'dan geçer , köylerine gitmek için gurbetten gelen tüm hemşerilerimiz Ağın'a uğrar , burada incekler iner , köyleri farklı yönlerde olanlar yollarına devam ederdi , benim Ağın'a geldiğim yılların birinde Aliuşağı mahallesinde rahmetli Ziyaaddin Ağın abinin evine uğramıştım , mübarek o güzel yüzlü , mütebessim insanın ikram ve iltifatını gördüm , cömert sofrasına oturdum , ertesi günü beni bahçesine götürdü bostanlığından taze salatalık ,acur domates topladı mendilini otların üzerine serdi mini bir sofraya yaptı orada , bu sofraya bana mükemmel değme lüks lokanta menülerinden daha çekici daha taze daha güvenilir geldi ,çünkü içinde sevgi samimiyet dostluk zarafet incelik tüm insani ahlaki güzellikler vardı , zannedirim su nöbet sırası kendisindeydi ve arkıtan bahçeye gelen su sırayla ağaçlardan asma kütüklerine oradan geçerek bostanlık baranlarına akıyor ve her baran doya doya suyu emiyordu , bakımlı düzenli bir bahçeydi , ben tüm dikkatimi arkıtan gelen suyun sesine vermiştim , oldum olası su sesi beni doğa ile kaynaştırır doğanın sesleri içinde suyun baskın farkı ve güzelliği ve insan ruhunu temizleyen fısıltılarını kayda değer görüyordum , Ziyaaddin Ağın abimde kaldığım günlerde aliuşağı çeşmesinin olduğu mekana uğramıştım , oluklarından akan gürül gürül suyun dinamik akışı ve insana huzur şifa sağlık veren sırdaş bir arkadaş gibi insanın içine akar gibi oluşu , ve bu canlılığı görmüş olmaktan mutluluk duymuştım , çeşmenin bu gizemli zaman ötesi egzotik havasına kendimi kaptırmıştım , çeşmeyi muhafız gibi bekleyen asırlık çınarlar,dut ağaçları , kavak ve söğütler çeşmenin varlığını daha bir anlamlı kılıyor efsaneleştiriyordu adeta, burada oturmak doğanın seslerini dinlemek ortamı iyi okumak neleri akla getirtmiyor ki ,geçmişin insan hikayelerini dinler gibi olmaktan , mutlu mutsuz , sevinçli kederli , genç yaşlı çocuk insanların dünlerine dair güzellikleri hatırlamaya kadar kendinizden geçiyorsunuz, kah , hüzünleniyorsunuz , kah yüzünüzde tebessümler oluşuyor , burası bir arşiv odası gibi , gün gün ay ay , yıl yıl her şey zapt edilmiş , hikayeleri ile birikmiş bekliyor bizleri , daha dün gibi duran canlı hatıraları ile büyüklerimizin konuşmalarını dinler gibi , hararetili sohbetlerin yapıldığı çeşme kimi zaman bir düğünün devamı olan yapılan tören , hangi nedenle kimler için yapılan içli duaların okunduğu bu mütevazı çeşme meydanı , gerçekten insanı rehabilite eden bir mekan , çok ama çok huzur bulmuştum kaldığım saatlerde , çeşme geçmişten günümüze gelirken halinden çok memnun akıyor , ne bir yorgunluk emaresi , ne de bir şikayeti vardı , akar da akar hiç yorulmadan yıllarca aynı oluk aynı kaynaktan ,bu mevkiinin sakinleri yalnız bırakmaz çeşmenin bu sevdalı yanık sesini ,öyle gün ve geceler olur ki masalar sandalyeler serilir önüne ,Ağın sanki burada çoluk çocuk pür neşe ,her biri güneş kadar sıcak dostluklar ve yeni tanışmalar kaynaşırlar, yolu aliuşağına o yokuşlu yolu çıkıp gelenler çeşmenin soğuk suyu ile kendilerine geldikleri ayrılmak istemedikleri bir gerçektir ,buraya geldiklerine değer bir ortamı ve birlikteliği yaşadıklarını görmekten olumlu duygu ve düşüncelerine her zaman şahit olmak mümkündür , köprü inşaatının nihayet tamamlanmış olmasından sonradır ki gerek Ağın merkez , gerekse Ağın çevresinde canlılık ve yeni başlangıçlar yapıldığı görülmektedir , özellikle bağcılık ve son dönem payam(badem)ağacı dikimi müteşebbis insanların ortaya çıkması Ağın'ın yarınlara dair canlılığının işaretleri olarak gördüm , kaldığım

günler çok çabuk gelip geçmişti.

28.11.2020

mustafa kaya